

ЗА АВТОРИТЕ / ABOUT THE AUTHORS

ИЛИЕВА, Татяна – доктор. Доцент в Кирило-Методиевския научен център при Българската академия на науките. Научни ѝ интереси са в областта на старобългарска лексикология и лексикография, проблемите на средновековните славянски преводи от византийски гръцки език и на старобългарския превод на Стария Завет, теология. Понастоящем работи върху подготовката на Словоуказателите към Книгите на големите пророци по ръкопис F.I.461 от РНБ – Санкт Петербург. По-важни публикации: *Взгледите за езика през Средновековието (върху материал от „Извор на знанието“ на Йоан Дамаскин) // Пъние мало Гевргию* (2010), *Богословската терминология в Йоан-Екзарховия превод на „Богословието“ – особености на превода* (2012), *Ръкописната традиция на Теодоритовите тълкования към Книга на св. пророк Иезекиил в старославянската книжнина* (2012), *Към въпроса за съвременното лексикографиране на старобългарски паметници* (2012); *Старобългарско-гръцки словоуказател към Книгата на прор. Иезекиил* (2013).

КАРАЧОРОВА, Ивона – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на старобългарската лексика, славянския превод на Библията, историята на славянския Псалтир, историята на българския език. По-важни публикации: *Към въпроса за Кирило-Методиевия старобългарски текст на Псалтира* (1989), *Лексиката на новооткритата част на Синайския псалтир* (2007), *Из лексиката на славянския Псалтир с тълкованията на Теодорит Кирски* (2012), *Новонайденная катена к Псалтыри в двух рукописях Хиландарского монастыря* (2015). Дългогодишен преподавател по старобългарски и църковнославянски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

КЕМАЛОВА, Ани – доктор. Главен асистент в катедрата по Общо езикознание и история на българския език на Филологическия факултет

в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Преподава всички дисциплини от направлението „История на българския език“. По-специални научни интереси има в областта на историческата лексикология (средновековна правна терминология) и историческия синтаксис, както и прилагането на информационните технологии в обучението по диахронна лингвистика. Автор е на книгата *Сборникът Судац (Софийски препис, XVII век) в светлината на лексикално-текстологическите проблеми на южнославянските правни паметници* (2009), на *Помагало по старобългарски език. Част първа – фонетика* (2011) и на редица други публикации.

МИРЧЕВА, Елка – доктор. Професор в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са свързани с текстологията, изследването на средновековни български езикови паметници, история на българския език, историческа лексикология и лексикография. По-важни публикации: *Преведено ли е било по времето на Климент Охридски Протоевангелието на Яков* (1983), *Недамаскинови слова в новобългарските дамаскини от XVII век* (2001), *Германов сборник от 1358/1359 г. Изследване и издание на текста* (2006), *Фрагменти от най-древния старобългарски чин погребение (Зайковски требник от първата половина на XIV век)* (2007), *Старобългарските преводи на Златоустовото слово за Благовещение (№ 20 от Супрасълския сборник)* (2010), *Търновският новоизведен превод на мъчението на св. 40 мъченици от Севастия* (2010).

МИТРИНОВ, Георги – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните му интереси са свързани с изследване на възрожденските писмени паметници от Родопите и Беломорието, на южнородопските български говори в Северна Гърция, на българските преселнически говори в Турция, на българското езиково културно-историческо наследство в Западна Тракия и Егейска Македония. По-важни публикации: *Златоградски сборник. Писмен възрожденски паметник от средата на XIX век* (2000); *Родопско книжовно наследство. Райковски дамаскин. Ново пълно издание на текстовете в същинската част на сборника* (2005); *Южнородопските български говори в Ксантийско и Гюмюрджинско* (2011); *Речник на българските говори в Южните Родопи, Драмско и Сярско* (в съавторство с Л. Антонова) (2011).

МИЧЕВА, Ваня – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са свързани с

историческата лексикология и историческия синтаксис. Автор и научен секретар на *Старобългарския речник*, т. I и II. Редактор, научен секретар и автор на *Речника на книжовния език на народна основа от XVII век*. Автор на *Речника на трудните думи и изрази в литературата, изучавана от IV до IX клас*. На синтактични въпроси са посветени статиите ѝ в сп. „Старобългаристика“ и сп. „Български език“, както и изследването *Паратактични съюзи и отношения в езика на новобългарските дамаскини*.

ТОНЧЕВА-ТОДОРОВА, Христина – доктор на филологическите науки. Доцент в Катедрата по общо езиковедие и история на българския език към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Работи в областта на историческата лингвистика – преподава дисциплините: „Старобългарски език“, „Историческа граматика на българския език“, „Българска диалектология“, „Българска средновековна епиграфика“. Взела е участие в повече от 50 научни конференции, конгреси, симпозиуми в България и в чужбина. Автор е на повече от 80 публикации в български и международни издания, както и на книгите: *Старобългарските Молитви за всяка потреба в разволя на славянската ръкописна книжнина (до края на XIX век)* (2000); *Разволя на старобългарските Чинопоследования за встъпване в монашество през X–XVIII век* (2005); *Пространно житие на Св. Климент Охридски. Пловдивски (хаджи Василев препис от 1875 г.)* (2007) (в съавторство с Пеню Пенев); *Требникът на Вениамин Хилендарец от 1838–1839 година* (2014).

ТОТОМАНОВА, Анна-Мария – доктор на филологическите науки. Професор по история на българския език в катедра Кирилометодиевистика на Факултета по славянски филологии в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Преподава дисциплините в бакалавърска и магистърска степен „История на българския език“, „Средновековните славянски преводи“, „Теория на основите. Основи на етимологията, новата и старата българска книжовна норма“, „Теория на превода“. Научните ѝ интереси са в областта на историческата фонетика, морфология и лексикология, проучването и издаването на средновековни книжовни паметници, въвеждането на информационни и комуникационни технологии в палеославистиката и историческата лингвистика. Член на редколегията на списание „Ricerche slavistiche“. Автор на книгите *Из българската историческа фонетика* (1992, 2001), *Константин Костенечки. Съчинения. Превод на Сказанието за буквите и Житието на Стефан Лазаревич с коментар и послеслов* (1993), *Ватиканско евангелие. Старобългарски кирилски апракос от X в. в палимпсестен кодекс Vat. Gr.2502* (1996, в съавторство с Тр. Кръстанов и И. Добрев), *Славянската версия на хрониката на Георги Синкел. Издание и коментар* (2008), *Из историята на българския език*.

Сборник статии (2009), *Борилов синодик. Издание и превод* (2010, съвместно с И. Божилов и И. Билярски) и на над 100 публикации в наши и чужди издания.

ЦИБРАНСКА-КОСТОВА, Марияна – доктор на филологическите науки. Професор в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. и настоящ неин ръководител. По-важни области на научен интерес: славянската юридическа книжнина между Изтока и Запада на християнството; текстология, извори и археография на Българското средновековие; старобългарски език и история на българския език; първите кирилски инкунабули и палеотипи от XV–XVI в. Издадени научни монографии: *Формиране и развитие на старобългарските лексикални норми в църковноюридическата книжнина* (2000); *Етюди върху кирилската палеотипия XV–XVIII в.* (2007); *Покаяната книжнина на Българското средновековие IX–XVIII в. (езиково-текстологични и културологични аспекти)*. (2011); *Български епитимийник от XV–XVI в.* (2011); *Зайковски требник от XIV век. Изследване и текст* (2012) (в съвторство с Елка Мирчева); *Яков Крайков и неговият сборник „Различни потреби“ между Венеция и Балканите през XVI век* (2013). Член на авторския колектив на *Речник на книжовния български език на народна основа от XVII в. (върху текст на Тихонравовския дамаскин)* (2013) – носител на наградата за езикознание на името на акад. В. Георгиев за 2013 г.